

ОСОЙКАТА,

В някои места из България има обичай, когато захранват за пръв път малко дете, да му дават да яде най-напред месо от *осойка*. Старите хора вярват, че, което дете захранват с такова месо, то ще е много приказливо и ще се научи да говори разни езици, защото осойката може да произнася слоговете не само на всички птици, но и на много четириноги животни.

Тя скимти като куче, мяука като котка, вряка като яре.

Понякога в гората се чува крякането на петел. Ловците слушат и се чудят от где накъде в усамотената гора ще живее петел. Запътват се към страната, от гдето се чуе гласа и почват да се взират. Но, вместо петел, в гъстите клоне на някое дърво те виждат осойката.

Друг път чуват ясно гласа на ярабиците, как се викат една друга. Ловците тръгват по посока на тоя вик, дебнат около храста от гдето се е разнесъл гласа, и неочаквано от там изхвърква осойката, която продължава да вика.

Старите хора твърдят, че тя знаела 77 гласа. Доколкото това е вярно, не се знае. Но знае се, че тя може да повтаря всички гласове, които чуе: сжска като змия, трака като кълвач, пищи като кукумявка, църка като врабче и пр. И тая си дарба тя използва понякога, за да се сдобива с храна. Когато не намери зрънца или плодове, почва да издава гласа на некая от малките птички.

Те мислят, че ги вика някоя тяхна другарка, прилетяват към осойката и кацват близо до нея. Тя се спуща изеднаж, зграбява някое птиче и го разкъсва, да се нахрани.